

Óli Jacobsen
olijacobsen@olivant.fo

Anna Katrina og Petur Pauli í Barbustovu. Petur Pauli doyði av meslingum, hann fekk aftaná meslingagrindini í Gøtu í 1935

Katrina og Mikkjal í Barbustovu

saman við Skála-Hanusi, sum búði í Syðrugøtu, gjørdi hesin av, at abbi skuldi fáa sessin á báti, sum faðir hansara hevði havt, hóast hann bert var 11 ára gamal. Sostatt kundi abbi hjálpa til við húsarhaldinum. Hetta má hava komið væl við. Tá ið abbi var tilkomin fekk hann lønt Skála-Hanusi aftur, við at lata Liggjasi á Fløttinum, sum var einasti sonur og yngstur av hansara børnunum, fáa pláss á bátinum. Liggjas var rættiliga ungur, tá ið pápin doyði.

Abbi bleiv av bestu útróðrarmonnum. Hann var skilamaður á sjógvi og bátsformaður, tá ið teir um heystið róðu við seksmannafari og um várið við áttamannafari. Abbi var í mong ár til lands í Íslandi, men hann var bara ein túr til skips við slupp. Skipari tá var versonur hansara, Sámál Jákup við Gil í Norðragøtu. Sagt verður, at abbi var bestur at fiska.

Tá ið tað ikki var farandi á sjógvín, velti hann og fekk heiðurstekin fyri vakurt velta bøn.

Abbi var ógvuliga gudrøkin maður. Hansara stólur í Gøtu kirkju stóð sjáldan tómur, og tað skuldi vera góð grund fyri tí, um abbi ikki sat har, tá ið gudstænastan byrjaði.

Onkur her í Havn, sum kendi til ættina, hevur sagt mær, at allir teir gomlu vóru avhaldsmenn og sambandsmenn, og soleiðis var eisini við teimum gomlu í Gøtu.

Børnini hjá Onnu Katrinu á Dunganum og Petur Paula í Barbustovu

Elsa Johanna, gift til Mikladalar við Hans í Nornastovu.

Poul Amaliel, giftur við Perlinu Højgaard, ættað úr Rituvík. Foreldrini hjá Naenu.

Bergitta, gift við Sámál Jákup Thomsen, í Norðragøtu.

Mikal, giftur við Ingu av Toftum.

Berlin, giftur við Hansinu í Súnastovu úr Norðragøtu. Búðu á Skála.

Emil, giftist til Klaksvíkar við Davidu.

Sanna, giftist til Klaksvíkar við Petur á Hædd

Mikkjal abbabeiggi

Abbi og bróður hansara, Mikkjal í Barbustovu, bygdu sær hús nærindis gomlu Barbustovuhúsinum, miðskeiðis í Syðrugøtu. Abbi bygdi fyrst. Tá ið so Mikkjal er farin undir at byggja, hevur hann hjálpt beiggjanum at laga grundina.

Mikkjal abbabeiggi fekk sær konu úr Kúluni á Toftum, Katrinu Olsen. Tey finga børnini:

Elsebeth (Elska), giftist við Marius Olsen av Húsum. Tey búsettust har, men fluttu seinni til Havnar.

Jóhannes, giftist við Petru Woll-es úr Leirvík og búsettust í Syðrugøtu.

Hansina, giftist við Marius Frederik Joensen úr Kollafirði. Tey búsettust har.

Michael Peter, giftist við Annu Margrethu Matras av Norðoyri. Tey búsettust í Klaksvík.

Syðrugøtu 1912-14. Tjaldur hjá DFDS liggur á Gøtuvík

Gamliir syðrugøtumenn. V.f. Mikkjal og Petur Pauli Mikkelsen, Hendrik Husgaard, Mýru Jógvan og Liggjas Huus

Jóhanna, var ógift.
Jákup Andrias, giftist við Mariu Solmunde (Miu). Hon var einkja eftir Sofus Solmunde, sum fórst við “Immanuel”. Tey blivu búgvandi í Syðrugøtu.

Elisabeth (Betta), giftist við Sámál á Bergi úr Klaksvík. Tey búsettust har.

Tað var bara tún ímillum húsini hjá abba og Mikkjal. Sjey børn vóru í hvørjum húsi og ógvuliga góð viðurskifti vóru millum húsini. Tey runnu inn hjá hvørjum øðrum og spældu saman. Tað var sum eitt hús. Hetta tætta vinsemi bant tey saman alt lívið.

Mikkjal við tí lætta lyndinum.

Abbi var hin avgjørdi og álvarsligi maðurin, meðan Mikkjal hevði eitt lættari lyndi og var altíð eitt stórt smíl. Vit børn vóru góð við hann. Beiggjarnir vóru gudrøknir menn. Sum stórir smádrongur plagdi Palli beiggi at seta sildagørn við abba og Mikkjali. Tá ið liðugt var at seta, og teir sleptu kíkin, plagdu teir at siga okkurt sum: “Jesus verið við okkum” ella “Jesus signi okkum”. Hetta gjørdi teir hvørja ferð.

Nógv av Barbustovufólkunum

høvdu góðar hendur, og snøgt var tað, tey fingust við. Skal eg nevna nakran ávísan í sambandi við húskið hjá Mikkjal abbabeiggja – tað kundi verið fleiri – so fari eg at umrøða Jóhannes hjá Mikkjali. Hann var maskinmeistari í turki-húsinum í Syðrugøtu, alt eg minnst. Hann var arbeiðsformaður og umsjónarmaður. Jóhannes dugdi alt. Primussurin spældi stóra rollu í hvørjum húsi. Ríggaði hann ikki, sum hann skuldi, vóru tað nokk fleiri, sum fóru til Jóhannes við honum at fáa hann afturgjordan.

Tá vóru ongar plastikvørur. Føtini vóru úr leiri og fleiri, ið høvdu verið so óheppin at bróta eitt fat, fóru til Jóhannes at biðja hann um at stifta tað saman aftur. Jóhannes kláraði alt.

Jóhanna hevði eisini góðar hendur. Hon starvaðist sum seymikona.

Tann, sum eg hevði mest samskifti við, var Betta. Eg haldi, at

henni hugnaði so væl í Havn. Tá ið Sámál var til skips, plagdi hon at koma onkrar túrar suður til okkara. Eg kundi trygt fara burtur nakrar dagar at ferðast, tá ið Betta var eftir í húsnum, og okkara børn vóru ógvuliga góð við hana.

Allir triggir brøðurnir, abbi, Mikkjal og Jógvan áttu bát saman við Jákup og Petur Jakku, ommubeiggjunum á Dunganum, og Jógvani og Liggjas á Mýruni og Petur Jakku hjá Nellu. Hetta var áttamannafar sum æt “Havfrúgvín”, ið mest varð brúkt til norðurhavsróður um várið og til grindaróður.

Teir triggir brøðurnir áttu eisini eitt seksmannafar, “Delfinin”, saman við ommubeiggjunum og Liggjas á Fløttinum. “Delfinin” bleiv mest brúkt til útróður um heysti.

Mikkjal abbabeiggi og Kathrina fluttu til Kollafjarðar, til dóttрина Hansinu, tá ið tey blivu gomul og doyðu út haðani.

Komandi partur

Í komandi parti verða hugleiðingar um skipslívið í gomlum døgum hjá tí 94 ára gamla Johan Hansen, ættaður úr Kollafirði. Frásøgnin hjá Hensiu kemur aftur 21. mars.